

Opinia perspektywiczna Komitetu Regionów „Włączanie problematyki zmiany klimatu do wszystkich obszarów polityki a przyszły budżet UE”

(2011/C 259/05)

KOMITET REGIONÓW

- Przypomina, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w realizacji strategii „Europa 2020”;
- Podkreśla, że kwestią o kluczowym znaczeniu jest efektywność energetyczna budynków
- Uważa, że potrzebna jest większa przejrzystość, by właściwie ukierunkować inwestycje. Wraz z danymi statystycznymi na temat emisji należy publikować dane dotyczące zużycia energii i jej wytwarzania;
- Proponuje, by przynajmniej jedną odrębną, specjalną, priorytetową linię w ramach funduszy strukturalnych na lata 2014–2020 przeznaczyć na potrzeby zrównoważonego wykorzystania i wytwarzania energii, co zapewniłoby temu celowi wyeksponowanie i znaczenie, na jakie zasługuje;
- wzywa do wydzielenia na potrzeby miast specjalnego nurtu polityki spójności, w ramach którego wspierano by rozwój planów działań na rzecz zrównoważonej energii, usprawnianie i rozbudowę lokalnych systemów ciepłowniczych, kogenerację, wytwarzanie energii oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, publiczną infrastrukturę oświetleniową, transport publiczny i korzystanie z tzw. „miękkich” środków transportu, efektywność energetyczną budynków itp., a także w ramach którego tworzono by służby wspierające władze lokalne, takie jak lokalne i regionalne agencje energetyczne;
- Powtarza zatem, iż EFS powinien skupiać się na budowaniu kapitału ludzkiego na poziomie lokalnym, co będzie miało kluczowe znaczenie dla przyszłego rozwoju miast o niskim zużyciu energii oraz przyczyni się do ożywienia lokalnej gospodarki;
- Popiera wydajniejsze mechanizmy finansowania, które mogłyby wspierać partnerstwa publiczno-prywatne. W tym przypadku byłyby to np. niskooprocentowane lub nieoprocentowane kredyty, gwarancje bankowe, lokalne fundusze odnawialne i inne innowacyjne narzędzia inżynierii finansowej, które zgodnie z zasadą dodatkowości powinny być stosowane w połączeniu z finansowaniem udostępnianym na szczeblu lokalnym i regionalnym z funduszy strukturalnych.

Sprawozdawca	Sprawozdawca generalny: Ilmar REEPALU (SE/PSE) Członek rady miejskiej Malmö
Dokument źródłowy	Pismo Komisji Europejskiej z dnia 14 lutego 2011 r.

I. WPROWADZENIE

KOMITET REGIONÓW

Priorytety polityki UE, lokalne i regionalne możliwości i potrzeby

1. Doskonale zdaje sobie sprawę z faktu, iż zmiana klimatu jest ogromnym wyzwaniem globalnym, którego oddziaływanie w wymiarze lokalnym i regionalnym jest bardzo zróżnicowane. W ramach działań na rzecz sprostania temu wyzwaniu należy skupić się na lokalnych i regionalnych uwarunkowaniach i możliwościach, stosując inteligentne rozwiązania na poziomie lokalnym i regionalnym. Wyzwania związane ze zmianą klimatu są zbyt duże, by pojedyncze państwa członkowskie mogły się same z nimi uporać, i tu właśnie Unia Europejska może wnieść wartość dodaną.

2. Podkreśla, że w kontekście strategii „Europa 2020” cele dotyczące zatrudnienia, innowacji, edukacji, włączenia społecznego oraz klimatu i energii są ze sobą ściśle powiązane i mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia nadrzędnego celu dotyczącego spójności społecznej i terytorialnej. Główne działania służące realizacji celów strategii „Europa 2020” opierają się na inteligentnym i zrównoważonym wzroście sprzyjającym włączeniu społecznemu.

3. Podkreśla, że strategia UE w zakresie ochrony różnorodności biologicznej do roku 2020 „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny” stanowi właściwe uzupełnienie środków przeciwdziałających zmianie klimatu, jeśli chodzi o opracowanie niezbędnych działań w zakresie rozwoju zrównoważonego i dostosowania do zmiany klimatu.

4. Przypomina, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w realizacji strategii „Europa 2020” i w dążeniu w kierunku gospodarki niskoemisyjnej poprzez obniżanie zużycia energii, decentralizację zaopatrzenia w energię, zwiększanie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych oraz zapewnianie odporności ekosystemów na zmianę klimatu oraz utrzymanie i zwiększanie pochłaniaczy CO₂.

5. Uważa, że nieprzewidywalny klimat zagraża zdrowiu publicznemu, infrastrukturze, rolnictwu, różnorodności biologicznej, bezpieczeństwu zaopatrzenia w wodę, bezpieczeństwu żywnościowemu i rozwojowi gospodarczemu; wyzwaniem tym należy zająć się za pomocą lepszych koncepcji, praktyk i technologii w naszych miastach oraz w gospodarkach wiejskich.

Działania na rzecz klimatu jako siła napędowa gospodarki

6. Wyraża przekonanie, że działania w dziedzinie klimatu, podejmowane w oparciu o inteligentny wzrost, mogą mieć pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy, ekologiczne miejsca pracy, odporność, spójność społeczną i jakość życia. Dlatego też

niezbędne jest określenie potencjalnych sektorów oraz korzyści związanych ze zmianą klimatu, które mogą stanowić szansę w zakresie rozwoju gospodarczego.

7. Sądzi, iż lokalne zamówienia publiczne i inwestycje związane z klimatem mogą pobudzać sprawiedliwy, służący włączeniu społecznemu, zrównoważony wzrost. Połączenie rozwoju gospodarczego, spójności społecznej i finansowania ochrony środowiska może być bodźcem zachęcającym do przejścia na gospodarkę opartą na technologiach niskoemisyjnych.

8. Uważa, że inwestycje UE w inteligentną specjalizację na poziomie lokalnym mogą wspierać regiony w poszukiwaniu innowacyjnych rozwiązań pozwalających wykorzystać lokalne warunki i potencjał w celu rozwoju gospodarek niskoemisyjnych.

9. Jest przekonany, że inwestycje w tworzenie zrównoważonych miast i regionów europejskich mogą wzmocnić pozycję przedsiębiorstw europejskich na rozwijającym się rynku globalnym.

10. Uważa za konieczne, by włączyć przedsiębiorstwa w rozwój zrównoważonej gospodarki, wspierając politykę i strategię uwzględniające kwestie społeczne i ekologiczne w działalności handlowej, a także zwiększyć ich poczucie odpowiedzialności za skutki i wpływ ich działań.

II. POTRZEBA DALSZYCH DZIAŁAŃ I INWESTYCJI

11. Podkreśla, że działania przyjazne dla klimatu wymagają znacznych środków finansowych w długim okresie. Aby przeksztalcить gospodarkę w niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu, trzeba się będzie skupić na inwestycjach w zakresie efektywności energetycznej, budynków, energii ze źródeł odnawialnych, ekologicznego transportu i innych inteligentnych rozwiązań systemowych na rzecz lepszego wykorzystania zasobów. Zarówno obszary miejskie, jak i wiejskie w całej UE wymagają większego wsparcia w wysiłkach podejmowanych na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania do jej skutków. Odnotowuje szacunki Komisji, według których przejście na gospodarkę niskoemisyjną będzie wymagać od UE dodatkowych inwestycji w wysokości przeciętnie 270 mld EUR (1,5 % PKB) rocznie w okresie następnych czterdziestu lat, a nasilenie działań na rzecz klimatu mogłoby zaowocować stworzeniem do 2020 r. 1,5 mln dodatkowych miejsc pracy.

12. Wzywa do znacznego wzmocnienia inicjatywy Porozumienie Burmistrzów, której należy zapewnić odpowiednie środki, by wesprzeć miasta i regiony w przygotowaniach operacyjnych związanych z planami działań na rzecz klimatu, jak również opracować we współpracy z partnerami międzynarodowymi, np. Konferencją Burmistrzów USA, wspólne standardy dotyczące śladu węglowego.

13. Przypomina w szczególności, że należy zapewnić systemy wsparcia dla wytwórców energii ze źródeł odnawialnych, bez względu na skalę ich produkcji, ponieważ bez wykorzystania lokalnego i regionalnego potencjału wytwórczego nie będzie można zrealizować celów UE 20-20-20.

14. Podkreśla, że w kontekście przeciwdziałania zmianie klimatu na szczeblu lokalnym i regionalnym kwestią o kluczowym znaczeniu jest efektywność energetyczna budynków, ponieważ sektor budynków, tj. budynki mieszkalne i handlowe, zużywa najwięcej energii i emituje najwięcej CO₂ w UE: odpowiada on za około 40 % całkowitego finalnego zużycia energii w UE.

15. Podkreśla konieczność zintensyfikowania prac nad zrównoważonymi systemami transportowymi, a także zmianami przyzwyczajzeń obywateli w dziedzinie transportu i pojazdami napędzanymi ekologicznymi paliwami, aby zwiększyć efektywność, zmniejszyć emisje i poprawić jakość powietrza. KR wskazuje na znaczenie ekologicznego publicznego transportu pasażerskiego w aglomeracjach miejskich i wzywa do zwiększenia inwestycji z funduszy strukturalnych w ekologiczny transport publiczny i ograniczanie emisji CO₂.

16. Zwraca uwagę, że istotne znaczenie ma wspieranie rozwoju i udoskonalania pochłaniaczy związków węgla, które przyczyniają się do redukcji stężenia dwutlenku węgla w atmosferze, zwłaszcza w regionach dysponujących bardziej odpowiednimi do tego zasobami geologicznymi i/lub naturalnymi.

17. Podkreśla, że UE musi sprostać zobowiązaniom międzynarodowym dotyczącym finansowania działań w związku ze zmianą klimatu. Podziela pogląd, że środki finansowe pochodzące z międzynarodowego rynku emisji dwutlenku węgla powinny stanowić jedno ze źródeł wspierania projektów w krajach rozwijających się.

18. Uważa, że konieczne jest zwiększanie świadomości społecznej na temat tego, jak mało zrównoważony charakter mają obecne wzorce konsumpcji zasobów.

19. Uważa za niezbędne ulepszenie wymiany wiedzy między naukowcami a politykami, aby udoskonalić proces decyzyjny oparty na dowodach naukowych.

III. ZASADY PODEJMOWANIA DZIAŁAŃ W DZIEDZINIE KLIMATU I ICH FINANSOWANIA

20. Uważa, że zasada pomocniczości, zasada partnerstwa oraz wielopoziomowe sprawowanie rządów są nieodzownymi warunkami skutecznego wykorzystania funduszy strukturalnych, w związku z czym przypomina, że władze lokalne i regionalne powinny uczestniczyć w szczególności w opracowywaniu, negocjowaniu i wdrażaniu umów partnerskich zgodnie z założeniami wspólnych ram strategicznych dla funduszy UE. Należy to uznać za istotną i niepowtarzalną okazję dla UE, by zapewnić większą spójność nakładów we wszystkich dziedzinach polityki i na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

21. Ponownie przeciwstawia się ustanowieniu jednolitego, poświęconego wyłącznie jednemu zagadnieniu funduszu przeciwdziałania zmianie klimatu, który korzystałby głównie ze środków przydzielanych obecnie z funduszy strukturalnych i obejmował wszystkie instrumenty finansowe UE przeznaczone na walkę ze zmianą klimatu. Tego rodzaju przesunięcie funduszy nie tylko prowadziłyby do utraty netto zasobów

kierowanych na przeciwdziałanie zmianie klimatu, lecz również mogłoby podać w wątpliwość włączenie projektów związanych ze zmianą klimatu do regionalnych strategii rozwoju.

22. Proponuje, by działania w dziedzinie zmiany klimatu podejmowane na poziomie lokalnym i regionalnym postrzegane były jako uzupełnienie strategii międzynarodowych, europejskich i krajowych, a jednocześnie by opierały się na wymianie doświadczeń i współpracy między regionami, które mają do czynienia z podobnymi zagrożeniami i dysponują podobnymi możliwościami.

23. Uważa, że należy dalej rozwijać podejście oparte na wielopoziomowym sprawowaniu rządów, ponieważ przeciwdziałanie zmianie klimatu i wysiłki przystosowawcze nie mogą być skuteczne bez zaangażowania wszystkich szczebli władzy. W tym kontekście KR wezwał Komisję Europejską i państwa członkowskie do stosowania zasady pomocniczości.

24. Podkreśla zatem znaczenie, jakie ma unikanie przeszkód administracyjnych na wszystkich szczeblach w UE. Wymaga to skoordynowanych działań ze strony samorządów lokalnych i regionalnych, władz krajowych oraz Komisji Europejskiej.

25. Przypomina, że należy zachęcać do zawierania sektorowych i międzysektorowych „sojuszy” w dziedzinie energii i zmiany klimatu pomiędzy regionami i przedsiębiorstwami, w celu promowania innowacji i szybkiego przekształcania gospodarki w niskoemisyjną i odporną na zmiany klimatu. Tego rodzaju partnerstwa publiczno-prywatne powinny mieć wyraźnie na celu rozwój i stosowanie technologii niskoemisyjnych, rozwój i udoskonalanie pochłaniaczy CO₂, oraz działań w zakresie dostosowania do zmiany klimatu, i z tego względu powinny otrzymywać określone wsparcie z funduszy strukturalnych.

26. Uważa, że potrzebna jest większa przejrzystość, by właściwie ukierunkować realizowane inwestycje. Wraz z danymi statystycznymi na temat emisji gazów cieplarnianych, a w szczególności na temat ewolucji fizycznych parametrów klimatu, należy publikować dane dotyczące zużycia energii i jej wytwarzania. Trzeba także wprowadzić mechanizmy monitorowania wydatków budżetowych UE związanych z przeciwdziałaniem zmianie klimatu, tak aby było wyraźnie widać, jaki odsetek wydatków Unii przeznaczony jest na tę kwestię.

IV. PRIORYTETY I INTEGRACJA

27. Sądzi, że polityka dotycząca zmiany klimatu, jeśli chodzi o działania dostosowawcze i łagodzące, i polityka energetyczna powinny należeć do głównych priorytetów budżetu UE.

28. Zaznacza, że budżet UE powinien wspierać zasady wielopoziomowego sprawowania rządów, a wszystkie działania UE powinny opierać się na podejściu horyzontalnym, poprzez połączenie środków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i przystosowywania się do jej skutków, w których to dziedzinach podział zarówno politycznych, jak i finansowych zadań i obowiązków między różnymi szczeblami sprawowania władzy – lokalnym, krajowym i unijnym – oraz między różnymi strategiami jest wyraźnie określony, w celu uniknięcia luk, niespójności i powielania działań politycznych.

29. Uważa, że prawodawstwo UE i warunkowość wydatków UE to kluczowe elementy realizacji celów strategii „Europa 2020”, zważywszy że działania na rzecz klimatu powinny zostać włączone do wszystkich odpowiednich działów wydatków, w tym funduszy strukturalnych, funduszy na rzecz rolnictwa i rozwoju wiejskiego, badań i innowacji oraz współpracy zewnętrznej. „Włączenie do wszystkich obszarów polityki” oznacza konieczność ponownego ustalenia priorytetów we wszystkich dotychczasowych kierunkach polityki w celu promowania zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym uznaniu faktu, iż dane działanie może i powinno służyć równoczesnej realizacji różnych celów.

30. Sądzi, iż skuteczny podział i efektywne wykorzystanie ograniczonych środków budżetowych można najlepiej zapewnić poprzez włączenie działań na rzecz zmiany klimatu i efektywności energetycznej jako horyzontalnego priorytetu funduszy strukturalnych, WPR i programów ramowych w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego (przyszłego 8 PR). Ponadto przyszły instrument Life+ na rzecz środowiska i działań w dziedzinie klimatu powinien uzupełniać owo szersze włączenie problematyki zmiany klimatu, umożliwiając udostępnienie nowych funduszy na działania na rzecz zmiany klimatu, a także służyć testowaniu nowych sposobów podejścia do przystosowywania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków.

31. Popiera koncepcję dziesięcioletniego okresu budżetowego, która powinna zapewnić znaczną stabilność i przewidywalność programowania finansowego i umożliwić lepsze ukierunkowanie środków.

32. Ubolewa nad brakiem dodatkowych konkretnych zobowiązań w ramach strategii energetycznej na lata 2011–2020, związanych z finansowaniem inwestycji w zrównoważoną energię na szczeblu lokalnym i regionalnym, pomimo iż Komisja podkreśliła rolę władz lokalnych i regionalnych.

V. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE RÓŻNYCH ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA

Polityka spójności i fundusze strukturalne

33. Proponuje, by przynajmniej jedną odrębną, specjalną, priorytetową linię w ramach funduszy strukturalnych na lata 2014–2020 przeznaczyć na potrzeby zrównoważonego wykorzystania i wytwarzania energii, co zapewniłoby temu celowi wyeksponowanie i znaczenie, na jakie zasługuje.

34. Zauważa, że koncepcja zrównoważonych miast ewoluuje w kierunku zastosowania lokalnych instalacji do wytwarzania energii, szerszego wykorzystania napędu elektrycznego w transporcie, wykorzystania inteligentnych sieci energetycznych i innych rozwiązań systemowych na rzecz lepszego wykorzystania zasobów, oraz wzywa do wydzielenia na potrzeby miast specjalnego nurtu polityki spójności, w ramach którego wspierano by rozwój planów działań na rzecz zrównoważonej energii, usprawnianie i rozbudowę lokalnych systemów ciepłowniczych, kogenerację, wytwarzanie energii oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, publiczną infrastrukturę oświetleniową, transport publiczny i korzystanie z tzw. „miękkich” środków transportu, efektywność energetyczną budynków itp., a także w ramach którego tworzono by służby wspierające władze lokalne, takie jak lokalne i regionalne agencje energetyczne.

35. Przypomina zamierzenia Komisji Europejskiej dotyczące propagowania lokalnych rozwiązań energetycznych i dalszej realizacji inicjatywy „Inteligentne miasta”, której celem jest

sprzyjanie ekologicznym inwestycjom zmierzającym do poprawy efektywności energetycznej, oraz wzywa Komisję Europejską do odzwierciedlenia tych pozytywnych zamierzeń w ramach funduszy strukturalnych na lata 2014–2020.

36. Wnioskuje, by środki finansowe w ramach polityki rozwoju regionalnego / polityki spójności przeznaczone na poprawę efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych zostały zwiększone do poziomu przynajmniej 5 %, co odpowiadałoby średnio przynajmniej 15 % w ramach EFRR w całej UE.

37. Podkreśla, kluczową rolę funduszy strukturalnych we wspieraniu rozwoju wiedzy, innowacyjnych rozwiązań i świadomości społecznej na temat szans i wyzwań związanych z koniecznością przeciwdziałania zmianie klimatu, łagodzenia jej skutków oraz przystosowywania się do niej.

38. Uważa za istotne, by promować podejścia oparte na partycypacji oraz platformy wiedzy, obejmujące wszystkie sektory, których dotyczy zmiana klimatu, tak aby opracowane zostały oparte na polityce wytyczne w zakresie badań.

Badania i rozwój

39. Wzywa władzę budżetową do zapewnienia odpowiedniego finansowania i zwiększenia nakładów na badania i innowacje w zakresie skutków zmiany klimatu, redukcji emisji dwutlenku węgla i dostosowania do zmiany klimatu, a szczególnie w dziedzinie energii oraz wdrażania strategicznego planu na rzecz technologii energetycznych nie tylko na szczeblu UE i na poziomie krajowym, lecz także na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym na promowanie klastrów i innowacyjnych MŚP.

40. Podkreśla, jak istotne jest uwzględnianie we wszystkich obszarach polityki problematyki finansowania zrównoważonych technologii i innowacji niezbędnego na potrzeby nowych inteligentnych technologii, poprzez pełną integrację kwestii dotyczących zmiany klimatu oraz działań na rzecz klimatu we wszystkich programach i strategiach UE.

41. Podkreśla znaczenie rozpowszechniania inteligentnych rozwiązań i najlepszych innowacji jako projektów demonstracyjnych z myślą o zmianie postaw, wzmocnieniu ekologicznego rozwoju i wspieraniu strategii „Europa 2020”.

Europejski Fundusz Społeczny

42. Zaznacza, że Europejski Fundusz Społeczny można wykorzystać do propagowania zrównoważonych praktyk w istniejących zawodach i na potrzeby rozwoju nowych umiejętności w zakresie bardziej ekologicznych technologii i usług, ponieważ EFS jest instrumentem mającym pomagać pracownikom i przedsiębiorstwom dostosować się do nowych warunków gospodarczych.

43. Powtarza zatem, iż EFS powinien skupiać się na budowaniu kapitału ludzkiego na poziomie lokalnym i regionalnym, co będzie miało kluczowe znaczenie dla przyszłego rozwoju miast i regionów o niskim zużyciu energii, w których można będzie wdrożyć skuteczne środki w zakresie dostosowania do zmiany klimatu i/lub łagodzenia jej skutków, oraz co przyczyni się do ożywienia lokalnej gospodarki.

Wspólna polityka rolna

44. Podkreśla znaczenie, jakie ma wspieranie interakcji między miastami a obszarami wiejskimi oraz rozwoju tych relacji np. w dziedzinie efektywności energetycznej, ekologicznego transportu publicznego, zachowania usług w zakresie ochrony środowiska, gospodarki wodnej, atrakcyjności, dzięki przyjęciu zintegrowanego podejścia w tym zakresie.

45. Uważa, że w ramach wspólnej polityki rolnej powinno się nagradzać rolników i zarządców gruntów za takie dobra publiczne, jak wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych, zachowanie obszarów ważnych ze względu na ich funkcję pochłaniaczy CO₂, zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych czy przystosowywanie do zmiany klimatu.

46. Sądzi, że można sobie pozwolić na większą warunkowość lub ekologiczność WPR (I i II filar WPR).

47. Podkreśla, że Fundusz na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (II filar WPR) nadal pozostaje nieodzowną metodą wspomagania rolników we wprowadzaniu innowacji oraz wspierania dywersyfikacji gospodarki rolnej, dlatego też należy rozszerzyć jego rolę w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu i przystosowywania się do jej skutków, jak również w zakresie innych kluczowych wyzwań dotyczących zasobów, takich jak gospodarka wodna, różnorodność biologiczna czy gospodarka gruntowa.

Nowe mechanizmy inwestycyjne

48. Przypomina, że przyjął z zadowoleniem „zmianę podziału niewykorzystanych środków, zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (WE) nr 663/2009, które zostały udostępnione samorządom terytorialnym na finansowanie projektów na rzecz zrównoważonej energii”, oraz podkreśla, że ów nowy europejski instrument wspierania efektywności energetycznej należy uznać za istotny precedens godny naśladowania w przyszłości.

49. Powtarza, że w kontekście obecnego kryzysu występują „silne powiązania między planami ożywienia gospodarczego a inwestycjami w efektywność energetyczną i energię ze źródeł odnawialnych”.

50. Podkreśla, że ze względu na fakt, iż rozwój gospodarki niskoemisyjnej i odpornej na zmianę klimatu na poziomie lokalnym i regionalnym przyczyni się do ogólnej poprawy konkurencyjności Europy w dziedzinie gospodarki ekologicznej, powinno się umożliwić jej współfinansowanie za pomocą obligacji projektowych emitowanych przez EBI.

51. Popiera wydajniejsze mechanizmy finansowania, które mogłyby wspierać partnerstwa publiczno-prywatne. W tym przypadku byłyby to np. niskoprocentowane lub nieoprocentowane kredyty, gwarancje bankowe, lokalne fundusze odnawialne i inne innowacyjne narzędzia inżynierii finansowej, które zgodnie z zasadą dodatkowości powinny być stosowane w połączeniu z finansowaniem udostępnianym na szczeblu lokalnym i regionalnym z funduszy strukturalnych.

52. Popiera koncepcję, zgodnie z którą należy udostępnić nowe środki finansowe poprzez przydzielenie szczeblowi lokalnemu i regionalnemu przynajmniej jednej trzeciej dochodu z systemu handlu uprawnieniami do emisji. Dokładny klucz podziału dochodu powinien zostać ustalony w ramach krajowej strategii klimatycznej w każdym państwie członkowskim oraz uwzględnić bardzo zróżnicowany w poszczególnych państwach rozkład odpowiedzialności za ochronę klimatu. Komitet popiera szersze wykorzystanie podatku od emisji CO₂ w całej Europie oraz przyznanie także w tym kontekście, zgodnie ze wspomnianymi ramami, nowych środków finansowych władzom lokalnym i regionalnym. Z uwagi na to, iż miasta i regiony w niewystarczającym stopniu uczestniczą w istniejących rynkach emisji, Komitet zdecydowanie popiera apel OECD, by władze lokalne i regionalne tworzyły własne projekty w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych finansowane za pośrednictwem systemu handlu emisjami.

Bruksela, 30 czerwca 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO